

“อย่า ...”

ม่านหมอกมีดหม่นฟ้าเวลานี้
เพียงลำแสงริบหรี่มีให้เห็น
มองทางไหน ... ซิพระกำพบลำเคี้ยว
ยะเยียบเย็นเยือกย้อนสะท้อนใจ

คนตงงานชานชมระทมพิช
เศรษฐกิจปั่นเกินทนไหว
ก็ชีวิตสังเวชชา ... บาปกรรมใด
“หนี” นี้ใครมอบประชาตาดำดำ

“เขา” ปรีดีเปรมเหมือนเคย ... เสวยสุข
“ประชา” ทุกข์ทมิเศร้าทุกเช้าค่ำ
“เขา” หรุหร่าอ้อ ... ไก่อระยา
“ประชา” ... กรรม ... ใช้หนีชั่วชีวิต

ยุติธรรมความดี ... อยู่ที่ไหน
คนผลาญชาติควรใช้ในความผิด
เคยหรือมาเหลียวแล ... แม่สัณนิต
เคยหรือคิด ... “เงินประชาเอามาคืน”

มีเลือกตั้งครั้งใดให้ตระหนัก
คนเบื้อนปลักเล่ห์ร้ายกระหายหิน
พวก ส.ส. สนตะพาย ... ขายจุดยืน
อย่า ... ให้ฟันขีพฉล ... ปล้นประชา